21
02
|
30
06

ระหว่างวันที่
21 กุมภาพันธ์
ถึง
30 มิถุนายน
2562

นิทรรศการ

คลื่นไหวภายใต้โดม

ณ พิพิธภัณฑ์ธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต
ในวันและเวลาราชการ

FB: SocAnthTUMuseum

:
การเป็น
ส่วนหนึ่ง
และ
การเคลื่อนย้าย
ในวัฒนธรรม
มุสลิม

UNDER

คลื่นไหว
ภายใต้โดม

"ความเคลื่อนไหว" คือลักษณะของอากัปกิริยา เมื่อต้องพูดถึงสิ่งต่างๆ ที่มีการขยับเคลื่อนที่ สำหรับบางกรณีความเคลื่อนไหวสามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า แต่ทว่าในหลายครั้ง มันก็อาจเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น จับภาพไม่ได้ ทั้งนี้ ไม่ใช่เพราะความช้า-เร็วในการเคลื่อนที่ แต่เป็นเพราะมีความเคลื่อนไหวเกิดขึ้นจากหลายสิ่งหลายอย่างในช่วงเวลาเดียวกัน ทำให้เราไม่สามารถจดจ่อใส่ใจจนมองเห็นภาพความเคลื่อนไหวได้อย่างชัดเจน

คำถามที่สำคัญจึงไม่ใช่ "ที่ไหน" หรือ "เมื่อไหร่" ที่เราจะมองเห็น แต่คือเราจะสามารถมองเห็นความเคลื่อนไหวได้ อย่างไร? เมื่อวัตถุสิ่งของจำพวกหนึ่งได้ถูกนำมาจัดวางในพื้นที่เฉพาะอย่างนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ การกำหนดกรอบตั้งต้นด้วยลักษณะของพื้นที่ การจัดแสดงและกำแพงโอบล้อมอาจช่วยให้เราสามารถมองเห็นความเคลื่อนไหวได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การขบคิดใคร่ครวญและมองลึกลงไปในรายละเอียดเพื่อพิจารณาความเคลื่อนไหวนั้น

กระนั้นแล้ว แทนที่เรื่องราวของชาวมุสลิมจะถูกถ่ายทอดผ่านการจัดแสดงวัตถุข้าวของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน อาทิ คัมภีร์อัลกุรอาน กริช หรือพรมอาหรับตามรูปแบบการนำเสนอของพิพิธภัณฑ์โดยทั่วไป นิทรรศการ*คลื่นไหวภายใต้โดม: การเป็นส่วนหนึ่งและการเคลื่อนย้ายในวัฒนธรรมมุสลิม* ได้ทดลองบอกเล่าเรื่องราวผ่านงานศิลปะร่วมสมัยหลากหลายประเภท เช่น ภาพถ่าย ภาพเคลื่อนไหว ภาพจิตรกรรม และศิลปะจัดวาง เพื่อเปลี่ยนแปลงวิธีการสื่อสารและแบบแผนการเข้าชมพิพิธภัณฑ์ ประสบการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอาจส่งผลต่อการสร้างความรับรู้ของผู้ชมที่เปลี่ยนไป ผู้ชมในที่นี้จึงไม่ได้เป็นเพียงผู้รับสาร แต่ยังมีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความหมายให้กับงานศิลปะร่วมไปกับศิลปินซึ่งมีบทบาทเฉกเช่นเดียวกันกับนักมานุษยวิทยาที่สนใจศึกษามนุษย์ในแง่มุมต่าง ๆ ดังอาจเห็นได้ว่าศิลปินทั้ง 6 คนในนิทรรศการครั้งนี้มีวิธีการทำงานในลักษณะของการลงพื้นที่ชุมชนที่ตนสนใจ เพื่อให้ได้มาซึ่งชุดข้อมูลบางอย่าง จากนั้นจึงถ่ายทอดออกมาเป็นงานศิลปะ มากกว่าจะเป็นงานเขียนทางชาติพันธุ์วรรณาที่นักมานุษยวิทยานิยมทำกัน

เมธิชัย เตียวนะ , 2561, *The Deep Sound,* วิดีโอ 30 นาที

เมธิชัย เตียวนะ ลงพื้นที่ทำการเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์เพื่อนำเสนอเรื่องราวของ "คดีน้ำบูดู" เหตุการณ์กวาดล้อมจับนักศึกษาและประชาชนชายชาวมุสลิมในพื้นที่ย่านรามคำแหงเมื่อปี พ.ศ. 2549 เนื่องจากมีการตั้งข้อสงสัยว่าจะเกิดเหตุคาร์บอมขึ้น ผลสุดท้ายคือการค้นเจอน้ำบูดู เครื่องปรุงที่เกิดจากการหมักปลา วัตถุดิบสำคัญในมื้ออาหารของชาวมุสลิมที่บรรจุอยู่ภายในกล่องลังกระดาษกลับกลายมาเป็นวัตถุต้องสงสัยในการทำระเบิด วิดีโอของเมธิชัยค่อย ๆ ให้ข้อมูลแก่ผู้ชมผ่านคำบอกเล่าของเพื่อนนักศึกษาที่อยู่ร่วมในเหตุการณ์ คำบอกเล่าหนึ่งที่น่าสนใจคือชาวมุสลิมในกรุงเทพฯ มักจะถูกมองอย่างเหมารวมว่าเป็นผู้ก่อการร้าย สืบเนื่องมาจากสถานการณ์ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เรื่องราวนี้ถ่ายทอดผ่าน *The Deep Sound* วิดีโอความยาว 30 นาที

สาเหะอุสมาน เสะดอเล๊าะ, 2560, *ความทุกข์ของชาวบ้าน หมายเลข 2*, จิตรกรรมวัสดุผสม 200 × 150 ซม.

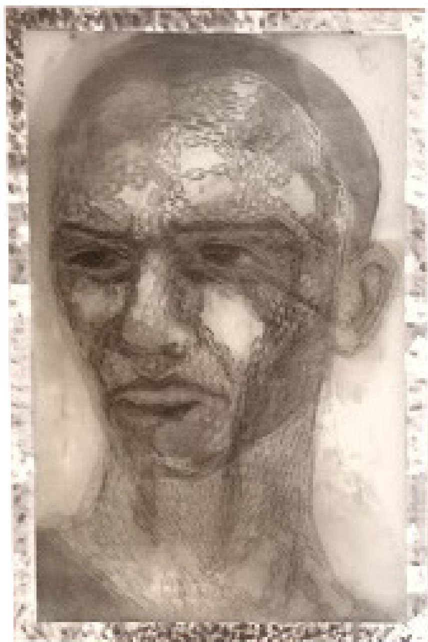
ภาพจิตรกรรมรูปบุคคลขนาดใหญ่ของสาเหะอุสมาน เสะดอเล๊าะ คือผลลัพธ์จากประสบการณ์ที่เขามีส่วนร่วมกับชาวบ้านในพื้นที่อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา ชุมชนที่ต้องเผชิญหน้ากับโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินของรัฐบาล ศิลปินได้นำภาพที่ได้เห็น เรื่องราวที่ได้ฟัง รวมไปถึงบทสนทนาที่ได้แลกเปลี่ยนถ่ายทอดออกมาเป็นผลงาน *ความทุกข์ของชาวบ้าน หมายเลข 2* โดยการใช้เทคนิคที่นำวัสดุ เช่น เศษผ้ามาปรับใช้บนผ้าแคนวาสขนาดใหญ่ที่สามารถดึงดูดสายตาของผู้ชมได้เป็นอย่างดี รายละเอียดของลวดลายและรอยยับย่นของผ้าปรากฏขึ้นให้เห็นได้อย่างชัดเจนบนพื้นที่ส่วนของร่างกายและใบหน้า ชีวิตของชาวบ้านได้ถูกบอกเล่าผ่านรูปแบบที่เกิดขึ้นจากการจับจีบผ้าหลายผืน ประกอบกันเกิดเป็นรูปเหมือนบุคคล ลวดลายและรอยยับให้ภาพที่ดูคล้ายกับระลอกคลื่นที่แสดงให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงและการเคลื่อนไหว วงจรของคลื่นคือการม้วนตัวขึ้นและตีเข้าหาฝั่ง คลายตัวออกกลับสู่สภาพดังเดิม วนซ้ำไปมา เปรียบเสมือนกับชีวิตของชุมชนและผู้คนที่ต้องปะทะและเปลี่ยนไปตามบริบทแห่งยุคสมัย อีกทั้งสีที่ใช้ยังชี้ชวนให้เห็นถึงมลภาวะอันเป็นผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับชาวบ้าน หากโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินได้เกิดขึ้นจริง

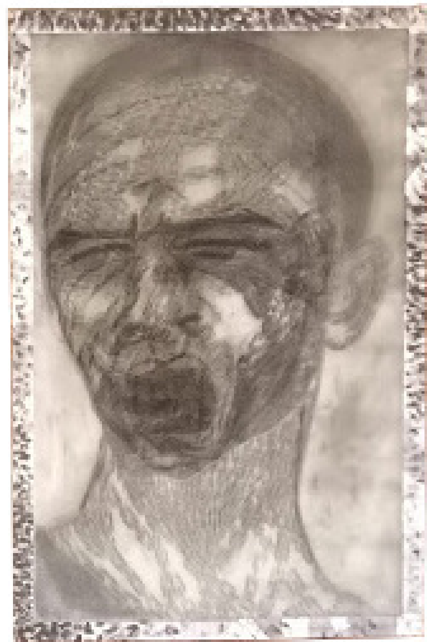

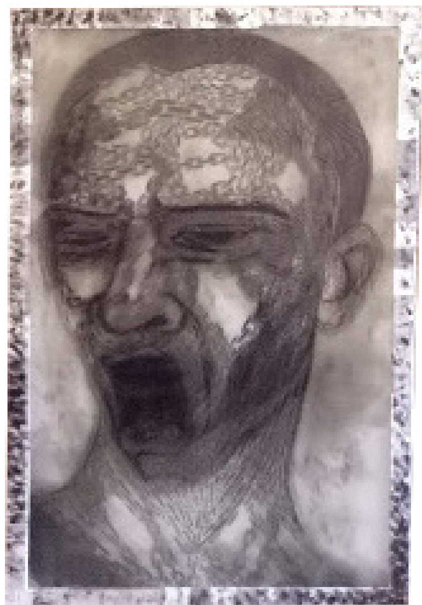
ณณฐ ธนพรรพี, 2561, *No Man's Land*, วิดีโอ 20.22 นาที

ภาพยนตร์สารคดีเรื่อง *No Man's Land* ความยาว 20:22 นาทีของณณฐ ธนพรรพี ได้ถ่ายทอดเรื่องราววิถีชีวิตธรรมดาสามัญทั่วไปของชายผู้หนึ่ง เนื้อเรื่องเริ่มต้นจากฉากเปิดประตูเข้าภายในห้องที่พักอาศัย ถอดเสื้อผ้าเพื่อแปรงฟันและอาบน้ำชำระล้างร่างกาย ตัดภาพมาในระยะที่กล้องสามารถสอดส่ายแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของประดับแต่งห้องประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บรรดาภาพถ่ายจำนวนมากบนชั้นที่กำลังบอกใบ้ให้เราพอคาดเดาได้ถึงสถานะของชายผู้นี้ ก่อนจะดำเนินเรื่องต่อด้วยการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ตระเตรียมวัตถุดิบและรับประทานอาหาร จากนั้นจึงออกไปพบปะคนอื่น ๆ วิดีโอฉายให้เห็นภาพกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้คน นี่คือเรื่องราววิถีชีวิตของเหล่าผู้อพยพชาวโรฮิงญาที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเรื่องความรุนแรงอันเกิดจากความแตกต่างทางศาสนา การถูกปฏิเสธสถานะพลเมืองจากประเทศของตนเองจนต้องอพยพหลีกลี้หนีออกมาจากแผ่นดินถิ่นกำเนิด จนนำมาสู่วิกฤตปัญหาใหญ่สำหรับบางประเทศที่ต้องมีมาตรการมารับมือแก้ไข ภาพความเงียบเรียบง่ายที่ปรากฏในชิ้นงานกลับแฝงฝังพลังซ่อนเร้นในประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชนและความเป็นมนุษย์เพื่อให้ผู้ชมใคร่ครวญถึงเพื่อนมนุษย์ที่ถูกความเป็นอื่นครอบงำสวมทับ กระตุ้นให้ครุ่นคิดถึงความรู้สึกของมนุษย์คนหนึ่งที่ถวิลหาบ้านของตัวเอง

ผลงานจำนวน 8 ชิ้นของวีระพล สุวรรณวงศ์ เป็นส่วนหนึ่งของผลงานชุด *สัญญะแห่งการจองจำในความทรงจำ* บอกเล่าเรื่องราวระหว่างตัวเขากับพ่อที่อยู่ในสถานะนักโทษในเรือนจำ ศิลปินนำภาพความทรงจำที่ต้องเห็นพ่อตนเองถูกตีตรวน ล่ามโซ่มาบันทึกลงบนผลงาน เมื่อต้องอยู่ไกลกัน สิ่งหนึ่งที่คอยย้ำเตือนการมีอยู่ของพ่อคือบัตรคิวที่ใช้สำหรับการเข้าเยี่ยม ซื้อของ และฝากเงิน หลักฐานนี้ถูกนำมาประดับไว้บริเวณกรอบของผลงานล้อมกรอบภาพจิตรกรรม ในแต่ละภาพ ศิลปินค่อย ๆ เผยให้เห็นรายละเอียดใบหน้าของพ่อ ราวกับเป็นการบันทึกความทรงจำจากการเยี่ยมในแต่ละครั้ง ในขณะที่ภาพความทรงจำถูกสะสมจนชัดเจนมากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ ใบหน้าของพ่อจึงดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่เขาจดจำได้ดีที่สุด

วีระพล สุวรรณวงศ์, 2561, *สัญญะแห่งการจองจำในความทรงจำ*, จิตรกรรมเทคนิคผสม 120 × 80 ซม.

The Sky Collector ภาพยนตร์สั้นความยาว 4 นาที ของ ปฏิภาน บุณฑริก เชื้อเชิญให้ผู้ชมได้เข้าไปร่วมสังเกตการณ์ผู้หญิงคนหนึ่ง ความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นภายในห้องนอกจากตัวเธอที่กำลังแต่งตัวคือภาพของท้องฟ้า ก้อนเมฆและแสงที่เปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ชวนให้นึกถึงความอิสระไร้ขอบเขตพรมแดน แผ่นฟ้าถูกถ่ายทอดลงบนผ้าฮิญาบ องค์ประกอบสำคัญในการแต่งกายของผู้หญิงมุสลิมตามบทบัญญัติทางศาสนา ซึ่งความหมายในตัวอักษรภาษาอาหรับ ฮิญาบ แปลว่าสิ่งกีดขวาง ม่านปิดกั้นและสิ่งปกปิด บางคนจึงเลือกที่จะไม่คลุมฮิญาบเพื่อความเป็นอิสระ แต่ถึงอย่างไร การคลุมฮิญาบสำหรับบางคนอาจไม่ได้หมายถึงการปิดกั้น เพราะว่าสำหรับเธอ อิสรภาพก็คือผ้าคลุมที่บรรจงใส่ก่อนออกจากบ้านทุกวัน

ปฏิภาณ บุณฑริก, 2561, *The Sky Collector*, วิดีโอ 4 นาที

ดินแดนโดดเดี่ยว คือโปรเจคของธานี บุญรอดเจริญ ผลงานแบ่งออกเป็น 2 ชิ้น ชิ้นแรก *ความเลือนลางของการปรากฏตัว: ผีของรัฐชาติ* ศิลปินเดินทางออกไปถ่ายภาพด้วยกล้องฟิล์มที่ชุมชนย่านคลองตัน, กิ่งเพชร และศูนย์กลางอิสลามแห่งประเทศไทย ซึ่งทำหน้าที่เป็นทั้งศาสนสถานและที่พบปะกันระหว่างพี่น้องชาวมุสลิม ชีวิตของผู้คนที่หมุนเวียนผลัดเปลี่ยนเข้ามามีปฏิสัมพันธ์ในบ้านหลังใหญ่ได้ถูกศิลปินบันทึกภาพและนำม้วนฟิล์มชิ้นดังกล่าวมาจัดแสดงในตู้ไฟ ผลงานอีกชิ้น *ความเลือนลางของการปรากฏตัว: เรื่องเล่าปรัมปรา* เป็นตู้กระจกขนาดใหญ่ซึ่งภายในแต่ละชั้นจัดแสดงสมุดนิทานรูปปั้น ภาพถ่ายและข้าวของที่ใช้ในพิธีกรรม ตำแหน่งที่ตั้งของตู้ดังกล่าวนั้นสงวนท่าที ไม่ต่างไปจากวัตถุเดิมที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ แต่ทว่าสิ่งเหล่านี้ได้ถูกนำมาจัดวางใหม่ในบริบทของศิลปะร่วมสมัย เพื่อชวนให้เรากลับมาทบทวนเกี่ยวกับเรื่องเล่าของมันอีกครั้ง

ธานี บุญรอดเจริญ, 2561, *ดินแดนโดดเดี่ยว*, วัตถุจัดวาง

เมื่อเรื่องเล่าทั้งหลายข้างต้นได้ถูกนำมาร้อยเรียงเชื่อมโยงภายในพื้นที่เดียวกัน นิทรรศการ *คลื่นไหวภายใต้โดม: การเป็นส่วนหนึ่งและการเคลื่อนย้ายในวัฒนธรรมมุสลิม* จึงว่าด้วยความเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ของผู้คนชาวมุสลิมที่ถ่ายทอดผ่านชิ้นงานศิลปะ การวาดฝันถึงบ้านที่พวกเขาจะสามารถใช้ชีวิตอยู่อย่างปลอดภัยและอิสระซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นความปรารถนาเฉกเช่นเดียวกับคนอื่น ๆ แต่สำหรับบางสถานการณ์ความปรารถนาดังกล่าวคงไม่อาจเกิดขึ้นจริงได้ หากแต่ว่าไม่ใช่เพราะผู้ฝันหมดไฟ แต่กลับมีปัจจัยอื่นภายนอกเข้ามาดับไฟฝันของพวกเขาเสียมากกว่า พวกเขาจึงต้องเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงเพื่อดำรงอยู่

กานต์ธิดา บุษบา
ประพันธ์ แจ้งกิจชัย
31/01/2562
ทัมส์ ทัมส์ และที่อื่น ๆ ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล

"Motion" is the act of moving. In certain cases, motions can be discerned with the naked eyes, but often they are invisible and disappear unrecorded, not because the movements are too slow or too fast, but because other things may also be in motion at that same instant. Therefore, we are unable to focus our attention enough to recognize them.

Hence, the crucial question here is not "where" or "when" we can see, but rather how do we see the motion? When one set of objects are installed in a particular space, as an exhibition in a museum, the parameters of the space, the object placement and the enclosing walls might help us perceive motions more clearly, which will permit a more in-depth contemplation of motions through their finer details.

There is a choice to tell the stories of the Muslim people by exhibiting their daily objects, such as arranging the Quran, the daggers, and the Arab rugs in the traditional manner of most museums, but *Under the Dome* instead experiments with a display of various pieces of contemporary art—for example, photography, films, paintings and installation art—in order to challenge traditional ways of communicating and viewing in museums.

This new viewing experience may change the perception of a visitor. The visitor is here not just an audience. They play a role, together with the artists, in the creation of meanings for contemporary art. The artists themselves function similarly to an anthropologist who studies different facets of the human. In search of their subject matter, the six artists in the exhibition conducted field research in the local communities of their interest. But instead of coming up with an anthropological research paper, they express what they found through art.

Matichai Teawna conducted fieldworks and interviews on the story of “the Budu case”, when university students and a group of Muslim men were rounded up in Ramkhamhaeng district in 2006 due to a suspected car bombing plot. At the time, a police search yielded only bottles of Budu sauce in cardboard boxes, a sauce widely used in Muslim cuisine made by fermenting fish. These were considered suspicious items that could be materials for making bombs. *The Deep Sound,* a 30-minute video clip by Teawna, gradually supplies the audience with information on the case through the testimonies of university students who were present during the arrest. One interesting statement reveals that Muslim members of Bangkok are often typecast as terrorists given the violence that occurs in Thailand’s three Southern border provinces.

The large portraits by Saheh-usaman Sehdoloh are the results of his time with a group of locals in Thepha district, Songkhla province, whose community was forced by the Thai government to accommodate a coal power station. The artist transformed images, stories and conversations into an art piece called *The Villager's Suffering* . His use of different materials, such as scraps of cloth on large canvases, easily attracts visitors' attention. The patterns and the creases created by these cloth pieces are most prominent in areas of the body and the face. The stories of the locals are told by crimping together various pieces of cloth, which form a human portrait. The patterns and the creases give the impression of row upon row of sea waves, recalling change and motion. A life cycle of a wave begins by its curling into an arch and then crashing down onto the shore, hence returning to its original state only to start again. The wave is a metaphor of the people of this community who are forced to confront and adapt to the demand of a new era. The colour palette used hints at the pollution that could affect the community should the project become a reality.

No Man's Land, a documentary by Nanut Thanapornrapee, is 20 minutes and 22 seconds long. It portrays the simple life of a common man and begins with a door opening into an apartment. The subject takes off his shirt to brush his teeth and takes a shower. The image then cuts to a shot where the camera takes in the array of objects in the room, especially the many photographs on the shelves that hint at who this man is. A religious ceremony is then shown on the screen—the preparation of ingredients, the eating—and from there the subject meets other people. The film then shows the interactions between them. This is a common story among Rohingya immigrants who are affected by religious persecution and are denied citizenship status in their own country, forcing them to flee and creating severe refugee crises in various countries. Underneath the simplicity of the work, there is an underlying force of the principle of human rights. The image of a man's nostalgia for his homeland begs a consideration of how fellow human-beings have been unfairly treated as an other.

The set of eight paintings by Weerapon Suwanwong called *Sign of Imprisonment in Memories* relates the story of his visits to his father in prison. The artist documented the memory of seeing his father in chains in his art. When they had to be apart, one reminder of his father's continuing existence is the numbered ticket used in visits, in purchasing goods or making cash deposits, and this evidence is used as decoration around the frame of the paintings. With each iteration, the artist gradually reveals the face of his father, as if each piece represents a memory from each visit. The father's image gathered through these memories grows ever more distinct. It seems that his father's face is the thing he remembers most clearly.

The Sky Collector, a 4-minute short film by Patiparn Boontarig invites the audience to observe one particular woman. Apart from her getting ready to go out, the only other movement in the room occurs in an image of a sky, the clouds, and the light that keep on changing and reminding us of unbounded freedom. The sky is projected onto her hijab, a crucial piece in Muslim women's wardrobe according to their religious scripture. The word hijab in Arabic means a barrier, a partition or a cover. Therefore, some Muslim women reject the hijab in order to insist on their freedom. Yet for some, the hijab is not a sign of their confinement. Rather, for them, freedom resides in this fabric which they carefully drape over themselves each morning.

Loneland Project is an art project of Thanee Boonrawdcharoen. The project consists of two art pieces. In the first, *The Fuzziness of appearance : Ghost of Nation State*, the artist travelled to the Islamic Center of Thailand and took photographs with his film camera. His chosen location is both a place of worship and a meeting place for local Muslims. Various faces drift in and out of this large building as they interact with one another, and the artist has captured these moments on camera. The film rolls are here displayed inside a light box. The other piece, *The Fuzziness of appearance : Tales of faithful,* is a large glass display case in which are arranged children's storybooks, sculptures, photographs, and equipments used in religious ceremonies. The case's styling feels exactly as solemn as those in a traditional museum, but given that these objects have been repurposed for the context of contemporary art, the work invites us to re-examine the stories they tell.

Under the Dome puts all of the above stories together in one space. Through art, the exhibition highlights different motions of Muslim lives. Their dream of having a home where they can live in peace and be free is a desire we all share, yet in certain situations this dream cannot be realized—not because the dreamers have lost the will, but rather because external circumstances have destroyed their chance. So, they continue to go through the motions, to keep moving, in order to stay alive.

Kantida Busaba

Prapan Jangkitchai

31/1/2019

Tom N Toms and various other locations in Bangkok and its suburbs

ณณฐ ธนพรรพี

เกิดปี พ.ศ. 2538 ที่กรุงเทพฯ

ณณัฐจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เคยเข้าร่วมแสดงผลงานในนิทรรศการกลุ่ม *Speedy Grand Child* ที่ Speedy Grandma (2558) และ *Low Fat Screening: The Underground Cinema* ที่ทองหล่อ อาร์ต สเปซ (2560) ล่าสุด ณณฐได้เข้าร่วมและจัดแสดงผลงานภายใต้โครงการ *Early Years Project: COEVAL* ครั้งที่ 3 ซึ่งจัดโดยหอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (2561)

Nanut Thanapornrapee

(born in Bangkok, 1995)

Nanut Thanapornrapee graduated from the Faculty of Journalism and Mass Communication, Thammasat University. He participated in various group exhibitions including *Speedy Grand Child* at Speedy Grandma (2015) and *Low Fat Screening: The Underground Cinema* at Thong Lor Art Space (2017). In 2018, Thanapornrapee was a participating artist in *Early Years Project #3: COEVAL* at Bangkok Art and Culture Centre.

ธานี บุญรอดเจริญ

เกิดปี พ.ศ. 2537 ที่กรุงเทพฯ

ธานีกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ผ่านมา เขาได้ร่วมแสดงในพาวิลเลียนของ Condo Art Space ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงาน *Bangkok Biennial* (2561) และนิทรรศการ *Bangkok Through Poster* ที่จัดขึ้นที่ Kinjai Contemporary (2561)

Thanee Boonrawdcharoen

(born in Bangkok, 1994)

Thanee Boonrawdcharoen is currently a fourth-year student at the Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University. He participated in the pavilion organized by Condo Art Space as part of *Bangkok Biennial* (2018) and a group exhibition *Bangkok Through Poster* at Kinjai Contemporary (2018).

ปฏิภาณ บุณฑริก

เกิดปี พ.ศ. 2532 ที่กรุงเทพฯ

ปฏิภาณจบการศึกษาจากคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน เอกภาพยนตร์และภาพนิ่ง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำงานในฐานะผู้เขียนบทและผู้กำกับภาพยนตร์ ผลงานภาพยนตร์ขนาดสั้น *A Space between the Ocean and Me* (2558) ได้รับเลือกไปฉายในเทศกาลภาพยนตร์ Jogja-Netpac Asian Film Festival ประเทศอินโดนีเซียและ Joutomaa Festival ประเทศฟินแลนด์ ปัจจุบัน ปฏิภาณกำลังพัฒนาโปรเจ็คหนังยาวเรื่องแรกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตของผู้หญิงมุสลิมในจังหวัดทางภาคใต้ของประเทศไทย

Patiparn Boontarig

(born in Bangkok, 1989)

Patiparn Boontarig graduated from the Faculty of Journalism and Mass Communication (Film and Photography), Thammasat University. He works as a screenwriter and director. His short film *A Space between the Ocean and Me* (2015) was selected to participate in Jogja-Netpac Asian Film Festival in Indonesia and Joutomaa Festival in Finland. He is currently developing his first feature film about life of Muslim women in the south of Thailand.

เมธิชัย เตียวนะ

เกิดปี พ.ศ. 2539 ที่กรุงเทพฯ

เมธิชัยกำลังศึกษาระดับปริญญาตรี สาขานิเทศศาสตร์ สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เขาเคยได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมอบรมในโครงการ *บางจากสร้างนักเขียนเยาวชน* ปีที่ 4 (2558) และโครงการเวิร์คชอปถ่ายภาพเล่าเรื่องสิทธิมนุษยชนโดย Realframe ร่วมกับ Amnesty International Thailand (2561)

Matichai Teawna

(born in Bangkok, 1996)

Matichai Teawna is currently studying in Communication Arts Program, School of Informatics, Walailak University. He took part in the 4th *Bangchak Young Writers Camp* (2015) and Storytelling Photography Workshop organized by Realframe and Amnesty International Thailand (2018).

วีระพล สุวรรณวงศ์

เกิดปี พ.ศ. 2538 ที่พัทลุง

วีระพลจบการศึกระดับปริญญาตรีจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เคยร่วมงานแสดงศิลปะในโครงการ *Hello World* ครั้งที่ 1 (2559), *อัตลักษณ์วิถีใต้* (2559) และ*ศิลปกรรมเยาวชนทักษิณ* ครั้งที่ 15 (2560)

Weerapon Suwanwong

(born in Phattalung, 1995)

Weerapon Suwanwong graduated from the Faculty of Fine and Applied Arts, Prince of Songkla University, Pattani. He participated in the 1st *Hello World* (2016), *Identity of Southern Way* (2016) and the 15th *Art Exhibition of Southern Young Artist* (2017).

สาเหะอุสมาน เสะดอเล๊าะ

เกิดปี พ.ศ. 2538 ที่ปัตตานี

สาเหะอุสมานจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ผ่านมา เขาได้จัดแสดงงานในนิทรรศการ *ศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ* ครั้งที่ 9 (2558), *Pattani Visual Art* (2560) สาเหะอุสมานได้รับรางวัลรองชนะเลิศ อันดับสอง (2558) และรางวัลชมเชย (2559) ในหัวข้อ “พลังแห่งการสร้างสรรค์” เนื่องในงาน ม.อ. วิชาการของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

Saheh-usaman Sehdoloh

(born in Pattani, 1995)

Saheh-usaman Sehdoloh graduated from the Faculty of Fine and Applied Arts, Prince of Songkla University, Pattani. He participated in various exhibitions such as the 9th *Children and Youth Art Contest* (2015), *Pattani Visual Art* (2017) . Sehdoloh was awarded the 2nd Runner-Up (2015) and the Honourable Mention (2016) for the competition under the theme “Power of Creativity” in the Open House of the Faculty of Fine and Applied Arts, Prince of Songkla University, Pattani.

กานต์ธิดา บุษบา

เกิดปี พ.ศ.2540 ที่กรุงเทพฯ

กานต์ธิดากำลังศึกษาอยู่ที่ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร เคยเป็นอาสาสมัครให้กับนิทรรศการ *PostScript* และ *The House of Flowing Reflections* ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเทศกาลศิลปะ *Bangkok Biennial* (2561) ปัจจุบันกำลังทำสารนิพนธ์เกี่ยวกับศิลปะร่วมสมัยที่เกิดขึ้นในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

Kantida Busaba

(born in Bagkok, 1997)

Kantida Busaba is currently a student at the Department of Art History, Faculty of Archaeology, Silpakorn University. She was a volunteer for the exhibitions *PostScript* and *The House of Flowing Reflections*, both were part of *Bangkok Biennial* (2018). Busaba is working on her Independent Study about contemporary art in the Deep South.

ประพันธ์ แจ้งกิจชัย

เกิดปี พ.ศ. 2537 ที่จันทบุรี

ประพันธ์จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ปัจจุบัน กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปริญญาโท สาขามานุษยวิทยา คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประพันธ์มีความสนใจในเรื่องความทรงจำศึกษากับศิลปะ-ร่วมสมัย มีงานเขียนเกี่ยวกับศิลปะตีพิมพ์ในนิตยสาร *Echo: Voice for Society* วารสารของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในโครงการเศรษฐศาสตร์บัณฑิต ภาคภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ *The Momentum*

Prapan Jangkitchai

(born in Chanthaburi, 1994)

Prapan Jangkitchai graduated from the Department of Art History, Faculty of Archaeology, Silpakorn University. He is currently a graduate student in Anthropology at the Faculty of Sociology and Anthropology, Thammasat University. His areas of interest include memory studies and contemporary art. Jangkitchai has published articles about art in Echo: Voice for Society, a magazine by students in B.E. International Program of Thammasat University andThe Momentum.

นิทรรศการนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ร่วมกับอีก 4 กิจกรรม ได้แก่

1. โรงครัวฮารูณ : พ่อครัว ชาวบ้านและศิลปะการกิน (19 ตุลาคม 2561)
2. ลิตเติ้ลปาตานีในร้านน้ำชา (25 มกราคม 2562)
3. งานเสวนาวันเปิดนิทรรศการ “คลื่นไหวภายใต้โดม : การเป็นส่วนหนึ่งและการเคลื่อนย้ายในวัฒนธรรมมุสลิม (21 กุมภาพันธ์ 2562)
4. ชาติพันธุ์วรรณาในภาพบนฝาผนังของบ้าน (22 กุมภาพันธ์ 2562)

“Under the Dome” is accompanied by four public programs:

1. Seminar “Kitchen of Haroon Mosque: Chefs, People and the Art of Living”, Haroon Mosque, 19 October 2018
2. Seminar “Little Patani in a Tearoom”, Tearoom on Soi Ramkhamhaeng 53, 25 January 2019
3. Panel discussion and exhibition tour by curators and artists, Thammasat Museum of Anthropology, 21 February 2019
4. Visual ethnography workshop “Ethnography in Photographs on the Walls”, Kaeo Niramit Mosque, 22 February 2019

คลื่นไหวภายใต้โดม : การเป็นส่วนหนึ่งและการเคลื่อนย้าย ในวัฒนธรรมมุสลิม

จัดแสดง ณ พิพิธภัณฑ์ธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต
ระหว่างวันที่ 21 กุมภาพันธ์ - 30 มิถุนายน 2562

"Under the Dome" is held at Thammasat Museum of Anthropology at Thammasat University (Rangsit Campus) between 21 February - 30 June 2019.

คิวเรเตอร์ / Curator

กานต์ธิดา บุษบา / Kantida Busaba
ประพันธ์ แจ้งกิจชัย / Prapan Jangkitchai

ศิลปิน / Artist

ณณฐ ธนพรรพี / Nanut Thanapornrapee
ธานี บุญรอดเจริญ / Thanee Boonrawdcharoen
ปฏิภาณ บุณฑริก / Patiparn Boontarig
เมธิชัย เตียวนะ / Matichai Teawna
วีระพล สุวรรณวงศ์ / Weerapon Suwanwong
สาเหะอุสมาน เสะดอเล๊าะ / Seheh-usaman Sedoloh

ขอขอบคุณ / Acknowledgment

พิพิธภัณฑ์ธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ

Thammasat Museum of Antropology

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เทียมสูรย์ สิริศรีศักดิ์

Assistant Professor Dr.Tiamsoon Sirisrisak

เดชาภิวัชร์ นพมิตร

Dechabhiwat Noppamitra

เหมือนพิมพ์ สุวรรณกาศ

Mueanphim Suwankart

อุรฉัตร อุมาร์

Urachat Umar

ที่ปรึกษานิทรรศการ / Advisor

ดร. ธนาวิ โชติประดิษฐ

ภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร

Dr. Thanavi Chotpradit

Department of Art History, Faculty of Archaeology,Silpakorn University, Bangkok

สมัคร์ กอเซ็ม

Samak Kosem

ผู้แปล / Translator

ดร. พจนรรฎ สุทธิพินิจธรรม

Dr.Pojanut Suthipinittharm

ผู้สนับสนุน / Supportor

พิมผกาพร พรเพ็ง / Pimpakaporn Pornpeng

ศรุตา แสงพัฒน์ / Saruta Sangpat

Moom Mong Collective

SUPER NORMAL STUDIO

คณะสังคมวิทยา
และมานุษยวิทยา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์